

„רתע השלום“

איך להעביר את

שימחת השלום הער

פת וכלי-התיקשורת

נתנו השבוע דוגמה

נוספת.

כמשיך חודשים לחמה ישראל כלי-כיאה כדי לאפשר גישה חופשית לטא-בה המצרית וכדי לקיים ניהול ישראלי של המלון.

לכסוף זה הושג. ניתן היה לקוות כי טאבה תהיה לאי של שלום ודריקים.

עוד שבא שריהתיירות, גידעון פת, ואמר את הדין. הוא גינה את הדין הישראלי היוצאים לבלות בטאבה (מי-אזוכיטסיים), איים על המלון וקבע, ל-מעשה, שטאבה היא ארץ-אויב.

„זירוף-מערכת. לכאורה, זוהי דוגמה של טירוף-מערכת. שר אחד אינו יודע מה עושה השר השני, אף ש-הוא חבר במפלגתו. משרד-התיירות מצפצף על משרד-החוץ, ומתנהג כאי-לו הוא מהווה מדינה אחרת.

אבל התופעה עמוקה יותר. פת הבחין בתופעה שאפשר לקרוא לה „רתע השלום“ — הרתיעה מפני השלום כאשר הוא הופך ממשי. זוהי תופעה ישראלית.

היא התבטאה בכך שישראל לא קיימה טכס רישימי מכוון של הורדת-דגל והעלאת-דגל, והסתלקה מן המקום כנגב כלילה. היא התבטאה גם בריווח על הטכס המצרי הקטן והצנוע ביום העברת היריבנות. קריאות רגילות של „תחי מצריים“ „אלוהים גדול“ תוארו בטלוויזיה הישראלית כאילו היו קרי-אות מסמרות-שיעור ומקפאות-דם ל-השמדת ישראל ולטבח היהודים.

לעומת זאת, תוארה ההפגנה המכרי-ערת של עובדי-המלון, שנועדה לס-חיטת כספים בלבד, באהדה, כאילו היתה זאת הפגנה של כאב פטריוטי-סאינו ניתן לכיבוש.

להעביר. כל פרשת טאבה באה מלכתחילה כדי להעביר את שימחת ה-שלום עם מצריים. השבוע נעשה ניסיון להעביר גם את הספיח הקטן של ה-שלום שהושג סוף-סוף בטאבה.

ההתקוממות

סוכה של

אגדה

מישמר-הגבול הובא

בתרועת-ניצחון כדי

להצליח במקום

שנוכחנו אנשי הסדר

והמילואים.

השבוע מתה עוד אגדה. האגדה היא של מישמר-הגבול. כפי שביטא זאת קצין בכיר בצה"ל, בקינאה גלווייה, לפני שנה: „אני לא יודע איך הם עושים זאת. אנשי מישמר-הגבול הם הרבה יותר אכזריים מאשר חיילי-צה"ל, והם עושים בשטחים רבדים נוראים. אבל אצלם אין הרוגים, ואצלנו יש“.

השבוע הופעל מישמר-הגבול ברי-צועתי-עזה, והיו הרוגים. הרבה הרוגים. יריות במיסגר. נראה כי האני-תיפאר שינתה את פני הדברים גם לגבי מישמר-הגבול, חיל שכיר המור-כב מיהודים ומדרוזים.

ההצלחה של מג"ב בעבר היתה מבר-ססת, במידה רבה, על הפחד שעוררו אנשיו בעצם הופעתם, מאז טבח כפר-קאסם ב-1956. הם התפארו בהכרת „המנטליות הערבית“, ונהגו בשיטת-המקובלות על מיטרה קולוניאלית. נראה כי ההתקוממות שכרה את מח-

אסד
מכה
שוב

זה היה אכסורד על גבי אכסורד. אירגון הג'יהאד המוסלמי שונא את ערפאת ומתנגד למדיניות-השלום שלו שבה רואה האירגון חטא כלפי אללה. הם חפצים בהשמדת ישראל ובהקמת מדינה איסלאמית — ולא מדינה לא-מית פלסטינית, כדרישת אש"ף.

יתר על כן: העניין כולו מגוחך. ערפאת הוא האיש האחרון בעולם המדי-עוניין בפעולה כזאת בשעה זו, כשמית-קפת-השלום שלו היא בשיא התנופה. יותר מזה: בעל-בריתו העיקרי של ער-פאת בשעה זו הוא חוסני מובארכ, ולא יעלה על הדעת שערפאת „אישית“ יתן-הוראה שתעכיר בהכרח את יחסי-מצריים-אש"ף.

ג'ורסה בן. כעבור יום הבניה גם-ממשלת-ישראל שהסיפור על תיאום-ג'יהאד-פ"ח דימויני מדי. באה הדועה-חשה, הפעם ישר מפי שבוי המפוח: הוא לא נשלח על-ידי הג'יהאד, אלא על-ידי פת"ח. ערפאת עצמו נתן את-הפקודה. ומרוע נאמר תחילה שהוא-שייך לג'יהאד המוסלמי? או ככה... המ-פקד שלו בפת"ח שמו ג'יהאד... היה זה כאילו סיפר שבוי ישראלי בן-18 לבנכנו כי „שמיר בעצמו נתן את-הפקודה לפעולה שלי“.

רמז סורי. ימים מעטים אחרי-הפעולה נגבול המצרי באה פעולה יעיר-לה יותר נגבול הירדני, השקט מכל-גבולות ישראל. שניים חדרו, שכבו-במארכ והרגו חייל צה"ל. הם נסוגו-לשטח ירדן, ושם נעצרו.

הפעם לא נותר ספק לגבי זהות-התוקפים. אירגונו של אברמוסא, פר-רשת"ח אויב ערפאת, קיבל על-עצמו את האחריות.

זה סביר לגמרי. כל מבצעי הפי-גועים מעבר לגבול, בחודשים האחרון-נים, שייכים לאירגונים הכפופים למי-רותו של חאפס' אל-אסד. זוהי רכבה-של סוריה לרמוז שלא ייתכן הסדר בלי-עדיה, ולפגוע ביוזמות של יאסר ער-פאת, השנוא על הסורים.

הפיגועים באים עתה מכל הגבולות-לבנון, ירדן, מצריים — מלבד-אחר. אין אף פיגוע אחד מן הגבול-

ף וצר מצב מזה: הגורמים הפלס-טיניים הקיצוניים ביותר, שונאי-ישראל, משרתים את ממשלת-ישראל. וגם להיפך: ממשלת-ישראל שמחה על-כל פעולה של אויבה הקיצוניים במח-נה הפלסטיני, ומנצלת אותה כראוי-למטרותיה.

לשני הצדדים יש אינטרס משותף: להרוס את יאסר ערפאת ואת מדיניות-השלום שלו.

על רקע זה קורה מה שקרה כמה-פעמים בזמן האחרון: אחד הפלגים הקר-צוניים מבצע פיגוע, ממשלת-ישראל ער-ב ליחס את הפיגוע לערפאת-ולאש"ף.

ג'ורסה א'. שני ערבים פלסטיניים-האחד בן 15, האחר בן 17 ומשהו-גם ניסו לתקוף מחנה של צה"ל ליד-גבול הדרום. היתה זאת פעולה נועזת. אך בניגוד לגלשן, האיש של אחמד-גיבריל, שחדר למחנה צה"ל בגליל-ערב האינתיפאדה, היו שניים אלה בלי-תיאומנים וחסרי-נחישות. הם נכנעו-אחרי שפנתה עליהם אש.

כעבור כמה שעות כבר היתה כפי-האלוף איציק מרדכי בשורה: השניים-שייכים לג'יהאד המוסלמי, והפעולה-בוצעה בתיאום עם אש"ף, על פי-הוראתו האישית של יאסר ערפאת.

היא גם אמרה: נמאס למערכת-הביטחון להתמודד עם האינתיפאדה, כי בהתמודדות זו אפשר רק להפסיד.

טרור

פרק שחור

רצח לשם סתימת

פיות של השפויים

המכירים במציאות:

זוהי השיטה המזווהה

עם הסיקריקים.

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

אסד

מכה לערפאת

הסורי. אסד הוא איש זהיר. „ערפאת מושקר“. ההסברה הי-ישראלית ניצלה את המאורעות כדי-לטעון כי:

● אלה הן פעולות „טרור“, בניגוד-להבטחת ערפאת להפסיק את הטרור.

● ערפאת משקר.

● אם אינו משקר, מוכיח הדבר-שאין לו שליטה על האירגונים הפל-סטיניים, ועל כן אין טעם לדבר איתו.

● כל קוויהתעמולה האלה אינם מצ-ליחים. מקובל בעולם להניח כי-פעולות המכוונות נגד חיילים ומית-קנים צבאיים אינם נכזר. טרור, אלא „פעולות-ג'יהאד“. ברור כי כל הפעולות-מבוצעות על-ידי אירגונים המבקשים-לחסל את ערפאת ואת מדיניותו.

אשר לשליטת ערפאת על האיר-גונים הכפופים לסוריה, לא היתה-לאמריקאים מראש כל אשליה. ברור כי-לא זה בלבד שאין לערפאת שליטה-עליהם, אלא שהם יעשו את הכל כדי-לחתור תחת ערפאת ולחבל במדיניותו.

ההנחה היא שפכל שיוכח ערפאת-לבני-עמו כי הקו שלו מצליח, כן תקטן-האחרים הפלסטינית לאירגוני-הרסיס, והפעלים בחסות דמשק וטרפול, וכך-יידרדרו וייעלמו.

זוהי גם העמדה האמריקאית. למי-חרת הפיגועים הודיעו כי הורשיח עם-אש"ף יימשך.

נגדו. קולם הושק על-ידי הטרור הי-פנימי.

פולחן הקנאות. לא-ליחנים נטלו-לעצמם את השם הזה מי שהתלו בשכו-עות האחרונים במסע של טרור פנימי-במדינה.

השם מצביע לעבר הכתובת. רק מי-שחונך בימיו הקיצוני יכול היה ליטול-לעצמו שם זה דווקא. כי רכיב בימיו ה-קיצוני נמשך עדיין פולחן הקנאים-הקיצוניים מימי סוף הבית השני.

גם המטרה דומה: להשתיק את קולם-של המתנגדים והשפויים, המבקשים-לכיר במציאות ולבנות עליה מדיניות-לאומית. כפי שאמר שר-החוץ הי-אמריקאי: יש צורך להידבר עם אש"ף.

המוסד הביטחוני העליון המוסמך לתת-הערכות-מצב לאומיות קבע זאת גם-בי-מיסמך רישמי (ראה מיסטרן).

תגובת המחתרת החדשה: ציור תור-בות-השמצה נגד יצחק שמיר, שנחשד-בסטייה לעבר הפלסטינים. שריפת ד-לת דירתה של מינה צמח, סוקרת רעת-קהל ימנית דווקא, שגילתה כי רוב-אזרחי-המדינה היהודים דוגלים עתה-בהיבדות עם אש"ף. שריפת רלתו של-העיתונאי דן מרגלית, שריאין בטלווי-זיה את פייצל אל-חוסייני. שריפת-דלת-הדירה של מישפתח יאיר צבן, ח"כ מפ"ם, שהגיע באיחור-מה לידי ה-הכרה שצריכים לדבר עם אש"ף.

ג'יהנום פנימי. עד כה הצטיינה-ישראל בתכונה שהפתיעה את העולם: בוויכוחים הפנימיים בציבור היהודי לא-הופעלה שום אלימות. ייחסו תופעה-חרוגה זו לאופי היהודי והפסיכולוגיה-של עם שגדף במשך דורות.

יתכן כי גם תכונה חיובית זו של-החיים בישראל עומדת להיעלם. אם כן, יתווסף על האינתיפאדה והפיגועים גם-ג'יהנום פנימי.

קים השחורים ביותר בתולדות העם הי-הודי.

הם היו אנשי-הטרור הפנימי, שגרמו-לחורבן „הבית השני“. שיטת-הפעולה-שלהם היתה הרצח, ונישקם הפיגיון-ה(„סיקה“ בלאטינית). כשהם לבושים-בבגדי-נישים היו מתערבים בהמון ה-ירושלמי והורגים את אנשי-הציבור ה-מתנגדים, שהבינו כי המרד ברומא הוא-מעשה של התאבדות לאומית.

הפיגיון של הסיקריקים הוא חלק מן-הפיתרון לתעלומה הבלתי-נפתרת: איך זה עלה על דעת היישוב היהודי-הקטן בארץ, שהיווה פחות משליש העם-היהודי דאז, למרוד במעצמה העולמית-האחת והבלתי-יכולה, דבר שהביא בהכרח-להשמדת היישוב?

רבים הבינו אז שזהו שיגעון, והת-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

הסיקריקים מסמלים את אחד הפר-

דרושים שניים לטאנו!